

ת"פ 58751/01/18 - מדינת ישראל נגד עומר בדראן

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 58751-01-18 מדינת ישראל נ' בדראן(עציר)

בפני	כבוד השופט אבי לוי
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	עומר בדראן (עציר)

גזר דין

ביום 14.5.18 הודה והורשע הנאשם שלפניי, מר עומר בדראן בשורה של עבירות שיוחסו לו בכתב-אישום מתוקן, אשר הוגש נגדו במסגרת הסדר-טיעון. ביום 8 יולי 2018 נשמעו ראיות הצדדים וטיעוניהם (לאחר שהתקבל תסקיר בעניינו מאת שירות המבחן).

כעת באה השעה לגזור את הדין.

עובדות כתב-אישום

הנאשם הוא תושב הרשות הפלסטינית אשר שהה בארץ שלא כחוק בימים 12 ו-13 ינואר 2018. הוא מעולם לא החזיק ברישיון נהיגה כחוק. ביום 13.1.18 בשעת לפנות-ערב, נסע השוטר חיים חן אלחדס בניידת משטרתית ברחוב הרצל בחיפה והבחין בנאשם נוהג ברכב פרטי מסוג מאזדה כשלידו יושבת אישה ילידת 1998. הרכב עורר את חשדו של השוטר; לפיכך, הוא בדק פרטיו במסוף והסתבר לו שהרכב רשום ככזה שהוכרז שהוא בגדר "אובדן גמור" וללא רישיון רכב מחדש יולי 2016. השוטר כרז אפוא לנאשם והורה לו לעצור בצד. הנאשם לא ציית, הגביר את מהירות הנסיעה והחל **נוסע ברחובות חיפה במהירות גבוהה מאוד**. הוא נסע כך לכיוון רחוב סוקולוב כשהשוטר דולק אחריו בניידת שאורותיה הכחולים מהבהבים. הנאשם התעלם מכך והמשיך בתנועתו. את צומת הרצל סוקולוב **חצה הנאשם בניגוד לאור אדום שדלק ברמזור**, עבר לנתיב הנגדי וחצה את מסלול המטרונית. את צומת הרחובות יל"ג, החלוץ וסוקולוב חצה הנאשם גם כן **כשאור אדום דולק ברמזור** והמשיך בנהיגה במהירות גבוהה. הוא פנה ימינה לרחוב השומר כשהוא נוסע **בניגוד לכיוון התנועה את כל אורכו של רחוב השומר** (רחוב חד-סטרי צר). הנאשם סובב את הרכב במקום כשהרכב המשטרתי בעקבותיו. הנאשם ראה את הרכב המשטרתי ופנה אפוא ימינה, שם **המשיך לנסוע נגד כיוון התנועה ובניגוד לתמרור "הכניסה אסורה"**. כל אותו זמן ביקשה הנוסעת מהנאשם לציית להוראות השוטר אך הנאשם לא שעה לה.

הנאשם המשיך בנסיעה מהירה לכיוון מעגל התנועה שברח' אבן-גבירול ודרך נחל גיבורים. בעקבות זאת, הציב השוטר אליקו חדד ניידת משטרתית על מעבר חצייה בסמוך למעגל התנועה הנזכר לעיל באופן החוסם את נתיב הנסיעה כדי לעצור את הנאשם. הנאשם הגיע למעגל התנועה ועל-מנת לברוח מהניידת אשר חסמה את דרכו הוא **סטה שמאלה**,

עלה על אי-תנועה, עקף את הניידת פנה ימינה לדרך נחל הגיבורים והחל נוסע במהירות בעלייה. נהיגתו נעשתה בדרך אשר היה בה לסכן את התנועה בדרך.

השוטר אליקו החל דולק אחר הנאשם בניידת שאורותיה הכחולים מהבהבים. הוא כרז לנאשם לעצור וניסה לעקוף את רכבו של הנאשם. הנאשם לא ציית להוראות השוטר, לא עצר את הרכב והמשיך בנסיעה מהירה. בזמן זה, נוצר פקק תנועה בסמוך לצומת בנתיבים הפונים שמאלה לרח' פיק"א. לפיכך, חסם השוטר ראובן דניאל עם ניידת שלישית את כיוון נסיעת הנאשם והחל בנסיעה איטית נגד כיוון התנועה ברח' דרך נחל הגיבורים מול כיוון נסיעת הנאשם. כשהגיע הנאשם למקום והבין שלא יוכל להמשיך בנסיעה, **ביצע פניית פרסה במקום והחל בנסיעה מהירה ומסוכנת חזרה ברח' דרך נחל הגיבורים נגד כיוון התנועה כשכל אותו זמן מגיעים כלי-רכב ממול והוא מסכן אותם.** השוטר אליקו ניסה לחסום את נתיב נסיעת הנאשם באמצעות הניידת ולפיכך, **פגע הנאשם עם רכבו בחזית שמאל של הניידת כשהשוטר אליקו יושב בתוכה. כתוצאה מפגיעה זו נגרמו לשוטר אליקו כאבים בגב ונגרם נזק קל לפגוש הקדמי השמאלי של הניידת.** בשלב זה, נסע הנאשם מספר מטרים לאחור והחל נוסע במהירות נגד כיוון התנועה בירידה של רחוב דרך נחל הגיבורים. כעת, נסע רכב אחר מול רכבו של הנאשם; **הנאשם סטה שמאלה אל עבר ניידת שיטור משולב שהוזעקה למקום ונסעה בנתיב ימין עם כיוון התנועה ופגע בעוצמה רבה עם חזית רכבו בחזית הניידת. כתוצאה מפגיעה זו נחבלו נהג הניידת, ס ס והשוטרת ז ב. לשוטרת נגרמו 2 חתכים בגבה הימנית עם שטף דם, שבר תלישה שקובע בגבס בקרסול; היא אושפזה לטיפול למשך יום אחד וקיבלה הוראה שלא לדרוך על הרגל הפגועה משך 14 ימים. לסייר ס נגרמו שפשוף בלחי שמאל, רגישות במישוש בית-החזה, כאבים בברכיים ושפשופים בידיים ובפנים וכן טנטון באוזניים. הוא אושפז בבית-החולים למשך יומיים. כתוצאה מהפגיעה, נפגעה גם הנוסעת ברכבו של הנאשם: נגרמו לה שבר במטרנום ושברים בצלעות. היא אושפזה בבית-חולים למשך 3 ימים. הנאשם עצמו נחבל ונגרם לו פצע מדמם בקרקפת משמאל, סימן חגורה על החזה והבטן, וכן שפשופים באמצעות כפות הידיים. הוא אושפז למשך יום אחד להשגחה. כתוצאה מהפגיעה האמורה, נגרם לניידת השיטור המשולב נזק כבד בערך של 74,967 ₪ והיא הוכרזה "אובדן גמור".**

סעיפי ההרשעה

פועל יוצא של מכלול מעשיו הנ"ל הורשע הנאשם בשורת עבירות כמפורט להלן -

בגין חלקו הראשון של האירוע הורשע בעבירה של **נהיגה פוחזת**, בניגוד לסעיף 338(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**");

בגין חלקו השני של האירוע הורשע בעבירה של **סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה**, לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין; הוא הורשע עוד בעבירה של **נהיגה ללא רישיון תקף** בניגוד לסעיפים 10(א), 62(1) ו-38(1) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], בעבירה של **נהיגה ללא פוליסת ביטוח תקפה**, בניגוד לסעיף 2(א) ו-(ב) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], **נהיגה ללא רישיון רכב**, לפי סעיף 2 ו-62(1) לפקודת התעבורה, וכן **כניסה לישראל ושהייה בה שלא כחוק**, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

ראיות לעניין העונש

התביעה

עמוד 2

הוגש לפניי תדפיס מידע פלילי בעניינו של הנאשם. ממנו עלה, שבחודש מאי 2016 הורשע הנאשם בעבירות שעניינן כניסה לישראל שלא כחוק והפרעה לשוטר שבגינן הוא ריצה 5½ חודשי מאסר בפועל וכן נגזרו לו 5 חודשי מאסר על-תנאי למשך שלוש שנים. כתב-האישום וגזר-הדין בתיק זה (59340-03-16), אשר נדון בבית-משפט השלום באילת הוצג לי. ממנו עלה, כי הנאשם נתפס בארץ שלא כחוק, נמלט משוטר והסתתר בחניון ואף מסר לשוטר אחר שם כוזב על-מנת להטעותו ביחס לזהותו האמיתית. כן הוטלו עליו **5 חודשי מאסר על-תנאי שהם בני-הפעלה כעת.**

למדתי עוד, שבחודש ינו' 2015 הוא הורשע בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, התחזות כאדם אחר במטרה להונות והחזקת סכין וכן (במסגרת תיק חקירה נפרד) בעבירות שעניינן איומים והתנהגות פרועה במקום ציבורי. בגין אלו הוא ריצה 9 חודשי מאסר. בחודש ספט' 2013 נתן את הדין על עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק והחזקת סכין וריצה 4 חודשי מאסר בפועל.

בשנת 2011 הורשע גם כן בעבירה שעניינה כניסה לישראל שלא כחוק.

ההגנה

מטעמו של הנאשם העידה אימו, הגב' סוהא בדראן, אשר סיפרה שהיא ואביו של הנאשם פרודים מזה שנים ארוכות וכי נטל פרנסת המשפחה נפל על כתפיו של הנאשם, אשר נאלץ לצאת לישראל על-מנת לפרנס. האם ציינה כי היא חולה בסוכרת וביתר לחץ-דם וכי בעבר אף התמודדה עם מחלת הסרטן (מה שהתאמת במסמך רפואי אשר הוצג - (טע"ה/1)). היא הבהירה שבשל גילו הצעיר של הנאשם הוא איננו זוכה לאשרת-כניסה לישראל; היא ציינה שאם הנאשם לא ישוב הביתה במהרה על-מנת לפרנסו הם צפויים לאבד את ביתם שכן לא יהיה בידיה כסף לתשלום שכר-הדירה.

תסקיר שירות המבחן

שירות המבחן הכין תסקיר בעניינו של הנאשם, לבקשתי. תסקיר זה לימד שהנאשם הוא בן 23, רווק, תושב טול-כרם שברשות הפלסטינית.

צוין, כי אביו של הנאשם לא תמך בו מעולם רגשית או כלכלית וכי כתוצאה מכך הוא סבל מחסכים רגשיים וכלכליים. הנאשם סיפר שנכנס לישראל שלא כדין על-מנת לפרנס את המשפחה שכן תנאי העבודה בשטחים אינם מספיקים לצורכי הפרנסה. הוא הודה שביצע את מעשיו בצורה אימפולסיבית בלא לשקול את השלכותיהם. הוא סיפר שהמחירים הכבדים שאותם הוא משלם בגין הסתבכותו כוללים חוסר היכולת לפרנס את בני-משפחתו.

שירות המבחן התרשם שהנאשם מצוי בשלבי גיבוש זהותו ואישיותו וכי הוא מצוי בשלב רגיש של חייו ושל בניית עתידו. הנאשם מתקשה לעמוד בגבולות החוק ומגלה דפוס חוזר של חציית גבולות תוך סיכון עצמו והאחר. **המסקנה היא שגורמי הסיכון עולים על גורמי הסיכון לשיקום ולנוכח חומרת העבירות ואופיין אין באפשרות שירות המבחן להמליץ על חלופות ענישה או שיקום במסגרת הקהילה העשויה להפחית את הסיכון להישנות עבירות.**

טיעוני הצדדים

התביעה

ב"כ המאשימה עמד, בסיכומים כתובים, על העונשים המירביים הגבוהים שנקבעו לעבירות שבעשייתן הורשע הנאשם לפניי (בסה"כ 29 שנים של מאסר במצטבר). לדעתו, עונש זה צריך להיות נקודת המוצא בגזירת העונש. הוא עמד על סיכון החיים המשמעותי אשר נלווה למעשים וציין כי מדובר בסיכון חייהם של אנשים תמימים אשר נקלעו לדרכו באורח מקרה. מעשיו של הנאשם, צוין, לימדו על זלזול בוטה בחיי-אדם וראוי שהעונש המוטל יהלום את הסיכון האדיר שאותו יצר הנאשם במעשיו. ההתנהגות מבטאת אף זלזול בחוק, בשלטון החוק ובגורמי אכיפת החוק כשהנאשם התעלם מהוראות השוטרים, ניסה להימלט מהם ואף פגע בהם. הנאשם נסע בכביש ראשי נגד כיוון התנועה; הוא גרם לפגיעה בגופם של אנשים ולמרבה המזל לא גרם לפגיעות קשות בנפש. ב"כ המאשימה ציין שעל העונש לשמש גורם מוקיע מרתיע ומתריע אשר ישקף את מידת הסלידה החברתית, מהמעשים הללו וראוי שיהא זה עונש נעדר סלחנות אשר יתבטא בשלילת חירות לתקופה ממושכת. לדעת ב"כ המאשימה המדובר בהתנהגות ברוטאלית ואכזרית שאין מאחוריה כל מאומה זולת בריונות לשמה ורצון לפגוע בחיי אנשים, המשקפת דפוסים עברייניים בולטים.

ב"כ המאשימה סקר פסיקה מחמירה של בתי-המשפט במקרים דומים, עמד על הערכים החברתיים שנפגעו פועל יוצא של מעשיו של הנאשם ואף עמד על הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, המצביעות לטעמו על הצדקה להחמיר עם הנאשם בעונשו. כן ציין את תסקיר שירות המבחן אשר לא כלל המלצה שיקומית כלשהי. עוד עמד על עברו הפלילי המכביד של הנאשם ועל כך שתלוי ועומד נגד עונש מאסר מותנה שהוא בן-הפעלה.

ב"כ המאשימה הציע מתחם עונש הולם הנע בין 4 ל-6 שנות מאסר לצד 6-8 שנות פסילת רישיון נהיגה. לצד אלה הציע להטיל מאסר על תנאי וקנס. עוד ביקש להפעיל את המאסר המותנה במצטבר.

ההגנה

הסנגור המלומד, עו"ד סלאח עבאס, חלק על מתחם העונש ההולם שהוצע ע"י ב"כ המאשימה. לדעתו, מתחם זה אינו נתמך בפסיקה אשר הוצגה על-ידי התביעה. לדבריו, רמת הענישה בכגון דא היא מגוונת מאוד ומנעד המצאי רחב. הסנגור לא הקל ראש בחומרת המעשים אך הדגיש מספר נסיבות לקולא הניבטות מהם- המרדף היה קצר יחסית; רוב המרדף לא היה כרוך בסיכון חיי-אדם (רוב המאורעות בכתב-האישום קוטלגו ע"י התביעה עצמה כנהיגה פיזזה ופוחזת (סעיפים 5-14) ולא כסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה (סעיפים 15-22). בכל הנוגע להתנגשות גופה, הדגיש הסנגור שהנאשם ניסה להתחמק מכלי-הרכב שנסע מולו ולפיכך, סטה שמאלה והתנגש בניידת. הסנגור הדגיש גם את העובדה שהשוטרים שנפגעו לא אושפזו וחבלותיהם לא היו חמורות מאוד. הסנגור עמד על כך שהנאשם הודה באשמה, חסך זמן שיפוטי ניכר ולא הלאה את בית-המשפט בטיעון משפטי ביחס לסעיף העבירה החמור שיוחס לו. הוא אף ציין, שלעיתים מוגשים במקרים דומים כתב-אישום הכוללים עבירות חמורות פחות.

הסנגור עמד על נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שאלו השתקפו מתסקיר שירות המבחן. הוא ציין, ששירות המבחן נמנע מלהמליץ על ענישה טיפולית בעניינו של הנאשם לנוכח היותו שווה בלתי-חוקי כאשר לשירות המבחן אין כלים כדי

לשקם במקרים שכאלה. הסנגור הצביע על מצבו המשפחתי הקשה של הנאשם, על כך שהוא נטל על עצמו את פרנסת המשפחה כבר בגיל צעיר לנוכח עזיבת אביו ועל כך שכל הסתכסוכותיו הפליליות נבעו מרצונו לפרנס את בני-משפחתו.

הסנגור התייחס, לבקשתי, לסוגיית הפיצויים וציין, שבמידה שבית-המשפט ימצא לנכון להטיל פיצוי כדרך להקלה בעונש המאסר, הדבר יתקבל על-ידי הנאשם בברכה. עוד ביקש הסנגור שהפעלת עונש המאסר על תנאי תיעשה בחפיפה לעונש המאסר המוטל על הנאשם.

דברו האחרון של הנאשם

הנאשם ציין בדבריו שהוא מצטער על הטעות שעשה. הוא הדגיש שלא התכוון לפגוע אלא לפרנס את משפחתו. הוא ציין שברירתו מהמשטרה נבעה מרצונו למלט את הנוסעת, החולה בסוכרת אשר נסעה עימו. עוד ציין שברח מהמשטרה שכן חשש שיירו בו. הוא ציין שאיננו עברין או אדם בעייתי; הוא מבקש לחיות בשלום ואינו רוצה לחיות מאחורי סורג וברז.

דין והכרעה

בשלה השעה לגזור את הדין. הדבר ייעשה לאורן של הוראותיו של תיקון 113. (סימן א'1 בפרק ו' לחוק שכותרתו הבניית שיקול-הדעת השיפוטי בענישה). התיקון האמור קבע את העיקרון המנחה בענישה: קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג העונש המוטל עליו ומידתו (סעיף 40ב לחוק העונשין). תחילת הדרך לגזירת עונש עוברת בקביעת מתחם העונש ההולם. מתחם העונש ההולם ייקבע בהתחשב בערכים שנפגעו מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

אקדים ואציין שכמו הצדדים שלפניי מצאתי לנכון להתייחס אל מעשי העבירה של הנאשם נשוא פרשה זו כולם כנכללים ב"אירוע אחד". לפיכך יגזר בגין כולם עונש אחד.

הערכים החברתיים שבהם פגע הנאשם במעשיו, אשר תיאורם מובא בכתב-האישום הם אלה: **קדושת החיים; זכותם של עוברי-הדרך לשלימות גופם ולבריאותם; השמירה על שלום הציבור והסדר הציבורי; זכותם של בעלי-רכוש ושל המדינה על קניינם מפני פגיעה בו. זכותה של המדינה לקבוע מי בא בשעריה. פגיעתם של מעשיו של הנאשם בערכים הללו חמורה.** הוא נהג באורח פרוע ומסוכן תוך גילוי אי-אכפתיות מוחלטת כלפי בטחונם ושלומם של עוברי-הדרך האחרים; מתוך רצונו למלט את עצמו מכוחות המשטרה (אשר ודאי צפויים היו לעצור אותו לנוכח היותו שוהה בלתי-חוקי הנוהג ברכב שהוא פסול לנסיעה) **סיכן את מכלול המשתמשים בכביש, נסע נגד כיוון התנועה, חצה צמחים באור אדם ולבסוף התנגש ביודעין בכלי-רכב משטרתיים, תוך שהוא גורם פציעות הן לשוטרים הן לנוסעת שישבה לצדו.**

מדיניות הענישה בכגון דא מחמירה ומטרתה להרתיע מפני סיכון הציבור. עמד על כך כב' השופט ס' ג'ובראן, במסגרתו של ע"פ 965/10 **חאלד אגא נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 28.7.10), בצינו כדלהלן:

"כאמור, המעשים המיוחסים למערער הם חמורים ביותר, ומבטאים זלזול בחוק ובזולת, ובית

משפט זה חזר והדגיש כי התנהגות שכזו צריכה לגרור ענישה משמעותית ומרתיעה ביותר מאחורי סורג ובריח. המערער בחוצפה ובעזות מצח ברח מנציגי החוק, תוך סיכון של עוברי דרך וסיכון עצמי רב, כפי שאכן אירע במקרה הנדון. התופעה של סירוב נהגים לציית להוראות שוטרים, וברחה מאנשי החוק תוך כדי נסיעה פרועה ומסוכנת ברכב, קיבלה בשנים האחרונות מימדים מדאיגים, על כן בתי המשפט צריכים להכביד את ידיהם ולהציב בפני עבריינים אלו קיר ברזל בדמות אפס סובלנות. לא ניתן לתופעה חמורה ומסוכנת זו להמשיך ולהתפשט והמסר חייב להיות חד וברור - מי שיבצע מעשים מעין אלו יורחק מן החברה לזמן ממושך. התפרעות בכבישים וזלזול בנציגי החוק לא תעבור בשתיקה. מערכת אכיפת החוק החל מן המשטרה וכלה בבתי המשפט לא תעמוד מנגד. העבריינים ישלמו מחיר כבד על מעשיהם למען יראו וייראו."

על מנת לשרטט כדבעי את מתחם העונש ההולם לאירוע זה, עיינתי בפסיקה רחבה העוסקת בעבירות דכאן. אציין את המובן מאליו, מדיניות הענישה הנהוגה, במקרים אלו, הינה מגוונת. ברי, כי תלויה היא **בנסיבותיו** של כל מקרה ומקרה.

כך למשל, בפרשה שנדונה במסגרת ע"פ 8064/10 **נבית' נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 18.1.12) דחה בית המשפט העליון ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי מרכז, במסגרתו הושת על המערער **עונש מאסר בן 60 חודשים לריצוי בפועל ופסילת רישיון למשך 5 שנים**. עונשים אלו הוטלו על המערער (לאחר ניהול הליך הוכחות) בגין ביצוען של עבירות שעניין **גניבת רכב; סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה; הפרעה לשוטרים בשעת מילוי תפקידו; כניסה לישראל ללא היתר, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח**. עובדות המקרה לימדו, כי המערער גנב משאית בעיר רעננה, ונהג בה כשאין ברשותו רישיון נהיגה. ניידת משטרה שעמדה בקרבת קבר בנימין, הבחינה במשאית החשודה וקראה לה לעצור. המערער לא שעה להוראות השוטרים ובמהלך מרדף שהתנהל אחרי המשאית, עבר שלושה צמתים באור אדום, פגע במעקה בטיחות, סיכן את התנועה בדרך ואת העוברים בה. לא זו אף זו, במהלך נסיעתו התנגש ברכב מאויש בנהג שעמד ברמזור באור אדום. המערער אף לא עצר לראות את תוצאות פגיעתו והמשיך לנהוג לכיוון טירה עד שהמשאית "שבקה חיים". משכך, המערער יצא מהרכב, וברח ברגל עד שנעצר על-ידי השוטרים.

בפרשה שנדונה במסגרת ע"פ 4184/10 **אלהוזייל נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 8.5.12) דחה בית המשפט העליון ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע, במסגרתו הושת על המערער **עונש מאסר בן 48 חודשים לריצוי בפועל ופסילת רישיון למשך 5 שנים**. עונשים אלו הוטלו על המערער בגין ביצוען של עבירות שעניין **שימוש ברכב ללא רשות; סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה; הפרעה לשוטרים בשעת מילוי תפקידו; ונהיגה ללא רישיון תקף**. עובדות המקרה לימדו, כי במהלך נסיעתם הבחינו שוטרים ברכב בו נהג המערער ויחד עמו אדם נוסף (בנו). המערער עקף שני רכבים שנסעו לפניו בניגוד לחוקי התנועה כאשר הוא מבצע את העקיפה בחצותו קו הפרדה לבן. ניידת המשטרה דלקה אחר המערער וקראה לו לעצור. המערער מצדו, המשיך בנסיעה מהירה, עקף רכב נוסף, שבשל עקיפתו של המערער נאלץ רכב זה לסטות במהירות לשולי הכביש, על מנת למנוע תאונה עם רכבו של המערער. במהלך העקיפה שביצע המערער הגיע מולו רכב נוסף שנסע בנתיב הנגדי מכיוון בית קמה. הרכב הנ"ל סטה במהירות לשולי הכביש על מנת לאפשר למערער להשלים את העקיפה ולמנוע תאונה. השוטרים המשיכו בנסיעה אחרי המערער כאשר כל העת האורות הכחולים והסירנה של הניידת פועלים ומערכת הכריזה קוראת למערער לעצור. המערער המשיך וירד מהכביש לעבר שטח עפר. בשלב כלשהו עצר המערער את הרכב ועבר למושב האחורי ליד בנו. כאשר השוטרים תפסו לבסוף את השניים, המערער טען בפני השוטרים כי היה אך טרמפיסט ולמעשה לא הוא שנהג ברכב.

בפרשה נוספת שנדונה במסגרת ע"פ 4277/14 אלזבידי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 28.5.15) דחה בית המשפט העליון ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע, במסגרתו הושת על המערער **עונש מאסר בן 42 חודשים לריצוי בפועל ופסילת רישיון למשך 10 שנים**. עונשים אלו הוטלו על המערער (**הנעדר עבר פלילי**) בגין ביצוע של עבירות שעניין **סיכון חיי אנשים במזיד בנתיבי תחבורה; ניסיונות לגרום חבלות בכוונה מחמירה; הפרעה לשוטרים בעת מילוי תפקידם, נהיגה ללא רישיון והעדר פוליסת ביטוח**. עובדות המקרה לימדו, כי המערער נהג במכונית, שלצדו יושב קרוב משפחתו. כאשר שוטרים סמויים החלו "לנשוף בעורפם" של השניים התבקש המערער להרפות מן הדוושה ולחדול מנסיעתו. דא עקא, המערער האיץ את נסיעתו והשוטרים בתגובה דלקו בעקבותיו. אגב מנסותו, החליקה מכוניתו של המערער לא פעם בעיקולי הכביש מחמת מהירותו המופרזת. כמו כן, במהלך המרדף התפרץ המערער לצומת ופנה, באופן שחייב נהג אחר לסטות בפתאומיות, אל עבר השוליים, כדי למנוע התנגשות. נוסף על כך, בהגיעו לאזור המשמש למגורים, חלף המערער סמוך לבתיהם של תושבי המקום בדהרה, נחוש לחמוק מפני השוטרים ולסכל את מעצרו. בנסיבות אלה, נקלעו לאירוע כמה ילדים שצעדו בנתיב נסיעתו, כמו גם רוכב אופניים שנקרה במסלולו, והללו ניצלו מפגיעה אך הודות לזריזותם. המערער המשיך ופנה במהירות אל דרך עפר צרה, והחל לשעוט קדימה לאורכה, תוך שהוא מחליק בפיתוליה. כך עשה, על אף שהחלו להתגבש תקרים למכביר בצמיגי מכוניתו. כתוצאה מנהיגתו הפרועה, נאלצו מכונית פרטית ומשאית בטון לסטות מדרכן. לאחר שהמכונית בה נהג המערער עלתה על תלולית עפר, או אז פתחו השניים בריצה, במטרה לברוח מפני השוטרים המבקשים להשיגם, אך נתפסו בתום מרדף רגלי.

לפסיקה נוספת, ראו: ע"פ 1520/16 אלוראסנה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 24.11.16); ע"פ 5626/14 לנקין נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 2.8.15); ע"פ 5877/13 בדארנה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 2.4.15); ע"פ 1535/06 לוי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 7.6.6); ע"פ 4763/17 ותד נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 29.1.18); ע"פ 291/13 אברהים נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 22.12.13).

ראוי לבחון את הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות. יכול שמעשיו של הנאשם לא היו מתוכננים מלכתחילה; עם זאת, פעם אחר פעם יכול היה הנאשם לחדול ממעשיו ולהסגיר עצמו (כפי שאף ביקשה ממנו לעשות הנוסעת שלצדו). משהנאשם בחר, ביודעין, להמשיך עוד ועוד בנהיגתו הפרועה והמסוכנת אין ניתן להתייחס אל התנהגותו כבלתי-מתוכננת כפשוטו של מונח זה. הנאשם הוא העבריין היחיד באירוע המדובר והוא נושא באחריות המלאה לביצוע המעשים. הנזק שהיה צפוי להיגרם הוא רב מאוד - מעשיו של הנאשם סיכנו חיי-אדם ואכן, רק בנס לא הסתיימו באסון של אובדן חיי-אדם. **בפועל, נגרמו נזקים של ממש פועל יוצא של המעשים: נזקים בגוף - הנוסעת שלצדו נפצעה פציעות משמעותיות וגם השוטרים אשר נפגעו כתוצאה ממעשיו נחבלו ונפצעו, סבלו ממכאובים ונזקקו לטיפול רפואי**. הנאשם עשה את שעשה לנוכח רצונו להימלט מכוחות המשטרה, בהתחשב בכך שנכנס לישראל ושהה בה שלא כחוק (ולא בפעם הראשונה).

לאחר שקלול הערכים החברתיים אשר בהם פגע הנאשם במכלול מעשיו, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה המקובלת בכגון דא ובנסיבות ביצוע העבירות, מצאתי לקבוע בעניינו של הנאשם **מתחם ענישה הולם הנע בין 30 לבין 54 חודשי מאסר לריצוי בפועל וכן, 3-5 שנות פסילת רישיון נהיגה**.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

כמצוות החוק, בתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית-המשפט את העונש המתאים לנאשם בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות מאלו המנויות בסעיף 40יא לחוק העונשין.

אין ספק, שעונש מאסר יפגע בנאשם, בין השאר על רקע גילו הצעיר. דא עקא, שהנאשם ריצה מספר פעמים עונשי מאסר בגין כניסה שלא כחוק לישראל והדבר לא הרתיעו מלשוב ולבצע מעשים כאלה ואף חמורים מהם. למדנו מפי אימו של הנאשם כי ריצוי מאסר יפגע קשות במשפחה, שהנאשם הוא מפרנסה העיקרי. כפועל יוצא של ביצוע העבירות נפצע הנאשם; הוא נעצר ובכך נמנעה ממנו האפשרות להמשיך ולפרנס את משפחתו. הנאשם נטל אחריות על מעשיו; הוא הודה באשמה ובכך חסך זמן שיפוטי יקר. נסיבות חיו לא פשוטות, כמפורט בתסקיר שירות המבחן לעיל. בוודאי הייתה להן השפעה על עצם ביצוע העבירה. לנאשם עבר פלילי מכביד הכולל הן עבירות של כניסה שלא כחוק לישראל, הן עבירות נלוות דוגמת הפרעה לשוטר, איומים, התנהגות פרועה והחזקת סכין.

בגין כל אלה הוא אף ריצה עונשי מאסר ואף תלוי ועומד נגדו עונש מאסר מותנה בן חמישה חודשי מאסר שהוא בן-הפעלה.

סוף דבר

בהתחשב במכלול, מצאתי לנכון להטיל על הנאשם עונשים כדלקמן -

א. 36 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

ב. עונש מאסר מותנה בן **5 חודשים** מ- ת"פ (שלום אילת) 59340-03-16 **מדינת ישראל נ' בדראן** (ניתן ביום 10.5.16) מופעל בזאת **במצטבר**. בענייננו, לא נמצאו טעמים המצדיקים השתת העונשים באופן חופף, כחריג לכלל של הצטברות עונשים (נוכח הוראת סעיף 58 לחוק העונשין, על פיה, ככלל, תקופת מאסר על תנאי תרוצה באופן מצטבר על פני התקופה שנקבעה לעונש מאסר בפועל, כאשר בית המשפט רשאי לסטות מכלל זה אך מטעמים שיירשמו). יתרה מכך, **נוכח עברו הפלילי של הנאשם; העובדה שלא בחל מלשוב לסורו, חרף המאסרים המותנים אשר הוטלו עליו ומידת הזיקה בין העבירות הנוכחיות לבין העבירות שבגין הוטלו עונשי המאסר** (ראו לעניין זה: ע"פ 2336/16 **מזאריב נ' מדינת ישראל**, פסקה 32, ניתן ביום 14.12.17) - נוטה הכף בבירור לכיוון ברירת המחדל של צבירת עונשים על פני החלתם באופן חופף.

יוצא שעל הנאשם יהא **לרצות 41 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו**.

ג. 5 שנות פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה מכל סוג שהוא שירוצה מיום שחרורו מהמאסר.

ד. שנת מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה שעניינה סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה; 6 חודשי מאסר על

תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה של נהיגה פוחזת או עבירה שעניינה כניסה שלא כחוק לישראל. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה או נהיגה בזמן פסילה.

ה. פיצויים לטובת מדינת ישראל בסך של 50,000 ₪ אשר ישולמו ב-50 תשלומים שווים בני 1,000 ₪ כל אחד החל ביום 1.1.20.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ו אלול תשע"ח, 06 ספטמבר 2018.